

2 Οκτωβρίου 2019

Γέροντας Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης: Τ' αποτελέσματα της σκληροκαρδίας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ο άγιος γέροντας Θεοφύλακτος ως "Δικαίος" το 1960

Γέροντος Θεοφύλακτου Νεοσκητιώτου Διδαχές

Τα μεγάλα μοναστήρια του Αγίου Όρους παλαιά, είχαν πολλούς εργάτες. Πολλοί

έρχονταν δια τον επιούσιον και μόνο και είναι ζήτημα αν περίσσευε να στείλουν και κάτι στην οικογένεια τους. Η φτώχεια έφερνε και την κακομοιριά και συχνά μεταξύ των εργατών υπήρχαν παρεξηγήσεις. Έτσι σε ένα αγιορείτικο κοινόβιο, από πειρασμό; ζήλεια; φθόνο; ποιος ξέρει; Ένας εργάτης έκλεψε από έναν άλλο συνεργάτη του ένα τσουβάλι αλεύρι που θα το είχε προφανώς για να το στείλει στην οικογένεια του. Στενοχωρημένος τότε αυτός που έχασε το αλεύρι, έδωσε κατάρα! Δυστυχώς όταν κοιμήθηκε ο κλέπτης, δεν ξέρουμε πως τον έκρινε ο Θεός, αλλά κατά την ανακομιδή του, μετά τα τρία χρόνια, κατά την τάξιν της εκκλησίας μας ήταν άλειωτος! Η είδησι στενοχώρησε όλους αλλά και τους πατέρες της Μονής. Έφθασε και στα αυτιά του αδικημένου εργάτου που παρόλα τα χρόνια που πέρασαν δεν τον είχε συγχωρέσει. Τον άκουσαν τότε να λέγει: «Καλά έπαθες, γιατί μου έκλεψες το αλεύρι!» Αυτόν τον λόγον του τον έμαθε και ο Ηγούμενος της Μονής και στο τέλος του λέγει: Αν σου δώσουμε το αλεύρι εμείς, θα τον συγχωρέσεις; Και βέβαια θα τον συγχωρέσω, απήντησε. Έδωσαν λοιπόν το αλεύρι στον εργάτη και τον συχώρεσε με όλη του την καρδιά. Τότε αμέσως το σώμα του κλέπτου διαλύθηκε στα εξων συνετέθη!

Πόσο προσεκτικοί πρέπει να είμεθα στα λόγια μας! Να ευλογούμε πρέπει και να μην καταρώμεθα, ούτε για αστείο!

Το αυτό συνέβη και με έναν βοσκό, στα μέρη της Λακωνίας. Έκλεψε την καρδάρα (δοχείο συλλογής γάλακτος), από έναν άλλο βοσκό. Ο άλλος βοσκός ζητούσε να του δώσει την καρδάρα πίσω, αλλά πέρασαν πολλά χρόνια και δεν την έδωσε. Αρρώστησε ο κλέπτης και έφυγε διά την αιωνιότητα. Όταν του έκαναν όμως εκταφή ήταν άλειωτος! Φώναξαν τον επίσκοπο από την Σπάρτη για να διάβαση τις διατεταγμένες ευχές, «εις πάσαν αράν και αφορισμόν, εις τεθνεώτα» και ο φωτισμένος εξ Αγίου Πνεύματος Αρχιερέυς έδωσε εντολή και τον τοποθέτησαν στον δρόμο του κοιμητηρίου διά να περάσουν όλοι να δουν το φρικτό θέαμα και να τον συγχωρέσουν. Πέρασαν πολλοί και κατέφθασε και ο αδικημένος βοσκός αλλά σκληρόκαρδος· μόλις τον αντίκρυσε χάρηκε και ειπε: «Καλά σε έχω τώρα! Καλά να πάθης! Γιατί μ' έκλεψες την καρδάρα;» Μόλις το άκουσε ο Επίσκοπος, τον πλησίασε και του ειπε να τον συγχωρέσει. Αυτός όμως ήταν ανένδοτος. Μόλις όμως του έταξε ο Επίσκοπος να του δώσει άλλη καρδάρα, ο βοσκός ειπε με την καρδιά του το «Θεός σχωρέσει». Τότε συνέβη κάτι το εξαίσιον. Αμέσως διαλύθηκε και έμειναν τα οστά γυμνά και πεντακάθαρα. Ο κόσμος συγκλονίστηκε μ' αυτό το θαύμα, αλλά και ο Επίσκοπος παραιτήθη του θρόνου του και ήλθε και μόνασε σε μια αγιορείτικη Σκήτη.

Μάταια προσπαθούσε ένας άρρωστος μοναχός να ζητήσει συγγνώμη από τον συγκοινοβιάτη του. Σαν άνθρωποι νικήθηκαν εκ του πονηρού και μάλωσαν. Ο

ασθενής μοναχός θέλοντας να τακτοποιηθή η παρεξήγησις, τον προσκάλεσε πολλές φορές για να του βάλει μετάνοια και να του πει το ευλόγησον. Αντίθετα σκληρύνθηκε η καρδιά του άλλου και του είπε ψυχρά λόγια. Κοιμήθηκε ο ασθενής μοναχός και επί σαράντα ημέρες ο σκληρόκαρδος μοναχός εδέχετο στο κελλί του την επίσκεψη του κεκοιμημένου αδελφού που τον απειλούσε με ένα σπαθί στο χέρι και του έλεγε: Εξ αιτίας σου κολάσθηκα!

Ασφαλώς αυτό το παραχώρησε ο Θεός διά να συνέτιση τον σκληρόκαρδο μοναχό που δεν έδινε την συγχώρησι.

Η εξόδιος ακολουθία έβαινε προς το τέλος της και στο «Δεύτε τελευταίον ασπασμόν», όλοι κατά τάξιν οι πατέρες και οι αδελφοί, περνούν και ασπάζονται τον κεκοιμημένον αδελφόν τους για τελευταία φορά. Έφθασε και η σειρά ενός αδελφού που ειχε πρόβλημα μαζί του και δεν είχαν συγχωρεθεί. Τότε συνέβη κάτι φοβερό! Την ώρα που έσκυψε ο αδελφός να ασπασθή τον κεκοιμημένο, ακούουν να λέγει σαν να ήταν ζωντανός ο νεκρός, «για σένα κολάστηκα»!!!

Ας εύχόμεθα ο Θεός να μας εύρη εν μετάνοια και να μας κάνη κοινωνούς της επουρανίου Βασιλείας Του!

Πηγή (κείμενο και φωτογραφία): Ιερομονάχου Προδρόμου, «Ο Γέρων Θεοφύλακτος ο Νεοσκητιώτης, Το ευωδέστατον άνθος της Χάριτος», Έκδοσις Ιεράς Καλύβης «Σύναξις των Αγίων Αναργύρων» Νέα Σκήτη - Άγιον Όρος, 2007. (Μέρος 7ον, Ψυχοφελείς διηγήσεις του Γέροντος Θεοφυλάκτου, σελ. 210-215).